

РЕШЕНИЕ

№ 7075

гр. София, 18.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 23.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6745** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс(АПК) и е образувано по жалба на М. Н. Г. Уведомително писмо № 01-6500/30942 от 16.04.2013г. на изпълнителния директор на Държавен Фонд „Земеделие”, в частта относно отказ за плащане на одобрени площи по мярка Агроекологични плащания, Агроекологична дейност с код АПП13, в размер на 12 765.76 лв., за площта от 67.29 ха по заявление на жалбоподателката за 2009 г., с У. 15/290509/29141.

В жалбата са развити доводи за нищожност на оспореното писмо на осн.чл.177, ал.2 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение. На следващо място са развити и оплаквания за незаконосъобразност на акта, като издаден в противоречие с материалноправни разпоредби и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Искане се отмяната му и връщане на преписката на компетентния административен орган със задължителни указания за изплащане на финансова помощ по процесната мярка.

В с.з., жалбоподателката се представлява от адв.С., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разности. Представя писмена защита.

Ответникът- ИД на ДФЗ-РА се представлява от юрк.Г., който оспорва жалбата. Излага доводи, че оспорения акт е издаден именно в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, като в него са изложени достатъчно фактически и правни основания и моли процесното уведомително писмо да бъде потвърдено.

Административен съд- С. град, като обсъди оплакванията в жалбата, доводите на

страните и прецени и обсъди доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения в чл.149, ал.1 от АПК 14 - дневен срок от надлежна страна, спрямо която постановеният административен акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява основателна.

С решение № 4577 от 07.08.2012 г., в производство по реда на чл. 126 – чл. 178 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 30 състав: ОТМЕНЯ по жалба на М. Н. Г. от [населено място], общ. Л., обл. Л. Уведомително писмо № 01-6500/30942 от 08.07.2011 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, в частта относно отказ за плащане на одобрени площи по мярка Агроекологични плащания, Агроекологична дейност с код А. 13, в размер на 12 765.76 лв., за площта от 67.29 ха по заявление на жалбоподателката за 2009 г., с У. 15/290509/29141; с втори диспозитив съдът ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за влязлото в сила решение, съгласно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите.

Съдът е намерил процесния акт за издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предписаната от закона форма, но не и съдържание. Обоснован е извод за неспазване на изискването на АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаване на индивидуалния административен акт, което представлява съществено процесуално нарушение, годно да обоснове отмяна на акта. Съдът е констатирал, че подаденото заявление по АЕП притежава всички необходими таблици, попълнени съответно и съгласно изискванията на Държавен фонд „Земеделие”, доколкото са попълнени със съдействието на негови служители, видно от отбелязванията в края на заявленията. Съгласно представено писмо от 2010 г. към заявленията по кодове АПП13 и АПП14 е следвало да има посочени животни, обвързани в производството, но на лицето не са предоставени такива таблици, макар да се съдържат акуратно попълнени такива към заявленията по СЕПП и Схемата за национални доплащания за животни. Доколкото не е било указано на лицето липсата на попълнена таблица и не му е бил даден срок за отстраняване на нередовността на заявлението, то съдът е приел, че е налице още едно процесуално нарушение. Констатирал е още, че по заявлението за кампания 2009 г., не е извършена класическа проверка на място, тъй като същото не попада в петте процента от заявленията за съответната година, съгласно метода за риск - анализа и съответно на разпоредбите на ЗПЗП, както и че по делото липсват доказателства за извършена такава проверка.

Заявлението за подпомагане по различните схеми и програми трябва да се разглежда действително като такова и да се преценява в своята съвкупност с подадените към него приложения. Жалбоподателката е посочила подробно в раздела за животни по Схемата за национални доплащания за животни отглежданите от нея говеда, включително с техните ушни марки. С това е изпълнила условията да е пълно заявлението, включително и по допълнително посочената от нея схема – АПП13 /за възстановяване и поддържане на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност (В.) чрез паша, съгласно определението на Наредба № 11 към датата на заявяването/, доколкото както към заявлението по АЕП, така и към общото заявление е посочила отглеждането на животни по схеми, необвързани с производството. Жалбоподателката е посочила, както обработваните от нея площи, така и брой

животни, с оглед на което съдът е приел, че не се е доказало твърдението на административния орган, за наличието на посоченото от него фактическо основание за отказ да се финансира М. Н. Г. по подаденото от нея заявление за 2009 година.

На последно място съдът е направил извод, че посоченото правно основание - чл. 26 от Наредба № 11 от 2009 г., както и Методиката за отказване или намаляване на агроекологичните плащания по 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. (приета със Заповед № РД 09-87 от 9.02.2010 г. на МЗХ) съдържат основания за отказ от подпомагане, но нито едно от тях не се свързва с липсата на деклариран животни по АПП13.

С оглед изложените съображения съдът е стигнал до извода, че издаденият от Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” акт е незаконосъобразен в обжалваната му част и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне.

Така постановеното съдебно решение е потвърдено с решение N1200, постановено по адм.д. N 12488/2012г. на Върховен административен съд, IV-то отделение.

ВАС е изложил мотиви за законосъобразност на изводите на първостепенния съд, че в оспорения административен акт не се съдържат фактически основния, които се изискват съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, както и че немотивираността на административния акт е достатъчно основание той да бъде отменен. Липсват мотиви за отказа за плащане на одобрени площи по мярка Агроекологични плащания (АЕП), като едва в хода на съдебното производство административният орган е заявил, че действителното фактическо основание за отказа е липсата на деклариран животни от страна на жалбоподателката в подаденото от нея заявление по АЕП.

След връщане на административната преписка на административния орган е издадено и оспореното в настоящето производство уведомително писмо № 01-6500/30942 от 16.04.2013г. на изпълнителния директор на Държавен Фонд „Земеделие”. В мотивите на акта е посочено, че същият се издава във връзка с влязло в сила на 24.01.2013г. съдебно решение N 4577 от 07.08.2012г. на АССГ, постановено по адм.д. N 856/2012г., в частта относно отказ за плащане на одобрени площи по мярка 214 Агроекологични плащания, за дейност с код АПП13 „ За възстановяване и поддържане /чрез паша/ на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност/ ВПС1”.

Посочено е, че в изпълнение на дадените от съда задължителни указания, процесното писмо се издава като се посочват конкретните фактически и правни основания, послужили като основание за издаването му и отново е постановен отказ за изплащане на субсидия в размер на 12 765.76 лв., за площта от 67.29 ха по заявление на жалбоподателката за 2009 г., с У. 15/290509/29141. Мотивите за отказа са следните: Съгл.чл.43 от Наредба N 11 от 06.04.2009г. за условията и реда на мярка 214 „ Агроекологични плащания”, подпомаганите лица по чл.41 и чл.42 посочват всяка година в заявленията по чл.7, ал.2 начина на поддържане на затревените площи-паша или косене, за всеки един от заявените парцели.

Със заявяване по код АПП13 „ За възстановяване и поддържане /чрез паша/ на недоизпасани затревени площи с висока природна стойност/ ВПС1”, жалбоподателката е декларирала, че ще поддържа затревените площи чрез паша, но не е заявила животни, поради което и съгл.т.3 от Указанията на МЗХ относно прилагане на процесната мярка и в съответствие с чл.32, т.2 от Наредба N 11 не е допустима за подпомагане.

При така установените факти и след извършена служебна проверка на оспорения акт

по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК съдът извежда следните правни изводи за основателност на жалбата:

Оспореното писмо е нищожно на осн.чл.177, ал.2 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение- решение N 4577 от 07.08.2012г. на АССГ, постановено по адм.д.N 856/2012г.

С това решение е бил отменен предходен отказ за плащане по същото общо заявление на същото лице, за същите площи, по - конкретно, съдът е отменил отказа на ДФЗ-РА, обективиран в Уведомително писмо изх. № 01-6500/30942 от 08.07.2011г. и е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложеното в мотивите на съдебния акт.

А видно от мотивите, съдът е развил обстойни съображения, в резултат на които е приел, че не е налице пречка за изплащане на дължимата субсидия, но е посочил, че доколкото не може да се произнесе по съществуващото на спора за нейния размер, е върнал преписката на административния орган. Така постановеното съдебно решение е обжалвано пред Върховния административен съд и е потвърдено с решение N1200, постановено по адм.д. N 12488/2012г. на Върховен административен съд, IV-то отделение.

В мотивите на решението е посочено още, че обосновано първоинстанционният съд е установил наличието на нарушение на материалния закон. Действително посоченото правно основание – чл. 26 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., както и Методиката за отказване или намаляване на агроекологичните плащания по мярка 214 „Агроекологични плащания” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., съдържат основания за отказ от подпомагане, но нито едно от тях не се свързва с липсата на деклариращи животни. Още повече, че за да бъде отказано плащане на земеделския производител следва да е извършена проверка на място, съгласно чл. 16 от Наредбата, във връзка с чл. 65, ал. 3, 4, 5, а видно от представената административна преписка такава не е извършена, което е още едно основание обуславящо незаконосъобразността на постановения отказ за изплащане на суми по АЕП.

Административният орган се е съобразил отчасти с дадените му задължителни указания и е изложил мотиви в повторно издаденото писмо, но не се е съобразил с изложените мотиви за липса на основание за отказ за изплащане на поисканата субсидия по съответната мярка.

Вместо да изпълни влязлото в сила съдебно решение, компетентният административен орган отново е отказал финансово подпомагане по подаденото от М. Н. Г. Общо заявление за плащания на площ 2009 г. с У. 15/290509/29141 в частта по мярка 214 АЕП.

Административният орган е пренебрегнал изложените от съда мотиви, че липсата на деклариращи животни не е основание за отказ, в който смисъл и при подробно изложени мотиви от двете инстанции са дадените задължителни указания.

Съгласно чл. 177, ал. 2 от АПК, "актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви".

По силата на цитираната разпоредба, постановеният повторен отказ за изплащане на финансова помощ за кампания 2009 г. е нищожен.

С оглед изложеното до тук, обжалваното повторно уведомително писмо следва да се обяви за нищожно като постановено в противоречие с влязлото в сила решение на Административен съд – София град.

Предвид изхода на спора, основателно се явява искането за присъждане на разноски, направено от страна на процесуалния представител на жалбоподателката, поради което ДФЗРА следва да бъде осъдена да заплати на М. Н. Г. разноски в размер на 460лв., от които 10лв.- д.т. и 450лв.- договорено и заплатено адвокатско възнаграждение/ пълномощно на л.114/.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ от АПК във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК, Върховният административен съд - Четвърто отделение,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожност на **УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО ЗА ИЗВЪРШЕНА ОТОРИЗАЦИЯ ПО СХЕМИТЕ И МЕРКИТЕ ЗА ДИРЕКТНИ ПЛАЩАНИЯ** с изх. №01-6500/30942 # 12 от 16.04.2013г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция да заплати на М. Н. Г. от [населено място], общ. Л., обл. Л. разноските по делото в размер на 460/четиристотин и шестдесет / лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :